

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

8. oktober 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv (EU) 2015/1535 – artikel 1 – informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester – begrebet »teknisk forskrift« – hasardspil – lokal afgift på drift af væddemålsterminaler – skatte- og afgiftslovgivning – manglende meddelelse til Europa-Kommissionen – gyldighed over for skatteydere«

I sag C-711/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol, Østrig) ved afgørelse af 3. september 2019, indgået til Domstolen den 25. september 2019, i sagen

Admiral Sportwetten GmbH,

Novomatic AG,

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

mod

Magistrat der Stadt Wien,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling),

sammensat af dommerne D. Šváby, som fungerende afdelingsformand, S. Rodin (refererende dommer) og K. Jürimäe,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG og AKO Gastronomiebetriebs GmbH ved Rechtsanwalt W. Schwartz,
- Magistrat der Stadt Wien ved S. Bollinger, som befuldmægtiget,

* Processprog: tysk.

- den østrigske regering ved J. Schmoll og C. Drexel, som befuldmægtiget,
- den belgiske regering ved L. Van den Broeck, J.-C. Halleux og S. Baeyens, som befuldmægtigede, bistået af avocats P. Vlaemminck og R. Verbeke,
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,
- den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, J. Gomes de Almeida, A. Pimenta, P. Barros da Costa og A. Silva Coelho, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved M. Jauregui Gomez og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG og AKO Gastronomiebetriebs GmbH (herefter samlet »Admiral m.fl.«) og på den anden side Magistrat der Stadt Wien (Wiens magistrat, herefter »Wiens magistrat«) vedrørende betalingen af afgift på væddemålsterminaler (herefter »den omtvistede afgift«).

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Artikel 1, stk. 1, litra b)-f), i direktiv 2015/1535 har følgende ordlyd:

»1. I dette direktiv forstås ved:

[...]

- b) »tjeneste«: enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

Med henblik på denne definition forstås ved:

- i) »teleformidling«: at en tjeneste ydes, uden at parterne er til stede samtidig
- ii) »ad elektronisk vej«: at en tjeneste fra afsendelsesstedet sendes og på bestemmelsesstedet modtages ved hjælp af elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering) og datalagringsudstyr, og som udelukkende sendes, rutes og modtages via tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler
- iii) »på individuel anmodning fra en tjenestemodtager«: at en tjeneste ydes ved transmission af data på individuel anmodning.

En vejledende liste over tjenester, der ikke er omfattet af denne definition, findes i bilag I[.]

- c) »teknisk specifikation«: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder forskrifter for varen vedrørende handelsmæssig betegnelse, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt procedurer for overensstemmelsesvurdering

[...]

- d) »andet krav«: et krav, der ikke er en teknisk specifikation, og som pålægges et produkt af bl.a. forbruger- eller miljøbeskyttelseshensyn, og som vedrører produktets livscyklus efter markedsføring, såsom betingelser for anvendelse, genanvendelse, genbrug eller bortskaffelse, når disse betingelser kan influere betydeligt på sammensætningen af produktet, dets natur eller afsætningen af det
- e) »forskrift vedrørende tjenester«: et krav af generel karakter vedrørende adgang til at optage og udøve virksomhed i forbindelse med tjenester, der er omhandlet i litra b), navnlig bestemmelser vedrørende tjenesteyderen, tjenesterne og tjenestemodtageren, dog undtaget forskrifter, der ikke specifikt tager sigte på de i nævnte litra definerede tjenester

[...]

- f) »teknisk forskrift«: en teknisk specifikation eller et andet krav eller en forskrift vedrørende tjenester, herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes ved markedsføring, levering eller anvendelse af en tjeneste, eller etablering af en operatør af tjenester i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, samt medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende forbud mod fremstilling, import, markedsføring eller anvendelse af et produkt eller forbud mod levering eller anvendelse af en tjeneste eller mod, at en tjenesteyder etablerer sig, jf. dog artikel 7.

De tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes, er navnlig følgende:

- i) en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, der henviser enten til tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, eller til fagkodekser eller kodekser for god praksis, der igen henviser til tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, og hvis overholdelse giver formodning om, at der er overensstemmelse med de krav, der er fastsat i de nævnte love eller administrative bestemmelser
- ii) frivillige aftaler, som de offentlige myndigheder er kontraherende part i, og som af hensyn til almenvellet tager sigte på at opfylde tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, bortset fra udbudsbetingelser i forbindelse med offentlige indkøbsaftaler
- iii) tekniske specifikationer, andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne eller tjenesterne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester; tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, som er knyttet til de nationale sociale sikringsordninger, er ikke omfattet.

[...]«

4 Direktivets artikel 5, stk. 1, bestemmer:

»1. Med forbehold af artikel 7 meddeler medlemsstaterne straks Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift, medmindre der er tale om en almindelig gengivelse af en international eller europæisk standard, i hvilket tilfælde oplysning om den relevante standard vil være tilstrækkelig. De meddeler ligeledes Kommissionen grundene til, at det er nødvendigt at indføre en sådan teknisk forskrift, medmindre disse grunde allerede fremgår af udkastet.

[...]

Med hensyn til de tekniske specifikationer, andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, der er nævnt i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra f), andet afsnit, nr. iii), kan Kommissionens eller medlemsstaternes bemærkninger eller udførlige udtalelser kun vedrøre aspekter, som måtte være til hinder for samhandelen eller, for så vidt angår forskrifterne vedrørende tjenester, for den frie udveksling af tjenesteydelser, eller for tjenesteyderes etableringsfrihed, men ikke en foranstaltningsskattemæssige eller finansielle aspekter.«

5 Bilag I til det nævnte direktiv indeholder en »[v]ejledende liste over tjenester, der ikke er omfattet af artikel 1, stk. 1, litra b), andet afsnit«. Punkt 1, litra d), i nævnte bilag er sålydende:

»1. Tjenester, der ikke »teleformidles«

Tjenester, der ydes, også under anvendelse af elektroniske anordninger, og hvor tjenesteyderen og -modtageren er fysisk til stede:

[...]

d) elektroniske spil i en spillehal, hvor brugeren er fysisk til stede.«

Østrigsk ret

6 § 1 i Gesetz über die Einhebung einer Wettterminalabgabe, Wiener Wettterminalabgabegesetz (delstaten Wiens lov om opkrævning af afgift på væddemålsterminaler) af 4. juli 2016 (LGBl. I, 32/2016, herefter »WWAG«), som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, fastsætter:

»For drift af væddemålsterminaler på Wiens kommunes område betales en væddemålsterminalafgift.«

7 Nævnte lovs § 2, stk. 1, nr. 1), med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»I denne lov forstås ved:

1) »væddemålsterminal«: en anordning til indgåelse af væddemål på en bestemt placering, som via en dataledning er forbundet til en bookmaker eller en væddemålsformidler, og som giver en person mulighed for straks at deltage i et væddemål

[...]«

8 Lovens § 3 med overskriften »Afgiftens størrelse« er sålydende:

»Afgiften for at drive væddemålsterminaler udgør pr. væddemålsterminal og påbegyndt kalendermåned 350 EUR.

[...]«

9 WWAG's § 8, stk. 1, fastsætter:

»Handler eller undladelser, som medfører, at afgiften ikke betales eller ikke betales fuldstændigt, straffes som administrative overtrædelser med bøde på op til 42 000 EUR; i tilfælde, hvor bøden ikke kan inddrives, fastsættes en forvandlingsstraf på op til seks uger. Den manglende eller ufuldstændige betaling af afgiften vedvarer, indtil den afgiftspligtige person foretager selvangivelsen, eller afgiftsmyndigheden fastsætter afgiften ved afgørelse. [...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 10 Admiral m.fl. udøver virksomhed, der vedrører drift af væddemålsterminaler. Nærmere bestemt forholder det sig således, at Admiral Sportwetten opstiller sådanne terminaler, at Novomatic ejer disse, og at AKO Gastronomiebetriebs er indehaver af et lokale, som benyttes til driften af disse terminaler.
- 11 Fra august 2016 har Admiral m.fl. henvendt sig til Wiens magistrat med henblik på at opnå fastsættelse af den omtvistede afgift til 0 EUR med den begrundelse, at der ikke foreligger afgiftspligt.
- 12 Ved afgørelse af 31. oktober 2016 fastsatte Wiens magistrat beløbet på denne afgift, som Admiral m.fl. skyldte for september og oktober 2016, til 350 EUR pr. måned og terminal. Ved afgørelse af 2. januar 2017 og 24. juli 2017 blev det samme beløb fastsat for perioderne fra november til december 2016 samt januar til juni 2017.
- 13 Admiral m.fl. iværksatte hver især søgsmål til prøvelse af disse afgørelser, idet de gjorde gældende, at de i WWAG indeholdte bestemmelser vedrørende væddemålsterminaler udgør tekniske forskrifter, hvis udkast straks skulle meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i direktiv 2015/1535.
- 14 Den 23. august 2018 blev de nævnte søgsmål forkastet af Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager, Østrig), der fastslog, at de nævnte bestemmelser ikke udgjorde tekniske forskrifter. Verfassungsgerichtshof (forfatningsdomstol, Østrig) afviste at behandle den appel, som Admiral m.fl. iværksatte for den til prøvelse af denne afgørelse.
- 15 Den 23. august 2018 har Admiral m.fl. iværksat revisionsanke for Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol, Østrig) til prøvelse af afgørelsen fra Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager).
- 16 I denne forbindelse har den forelæggende ret anført, at såfremt bestemmelserne i WWAG skal kvalificeres som »tekniske forskrifter« som omhandlet i direktiv 2015/1535, vil den manglende opfyldelse af pligten til forudgående meddelelse af disse bestemmelser til Kommissionen indebære et forbud mod at opkræve den omtvistede afgift og følgelig, at det vil skulle fastslås, at revisionsappellerne ikke er afgiftspligtige.
- 17 Hvad angår kvalifikationen som »teknisk forskrift« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra f), i direktiv 2015/1535 er den forelæggende ret af den opfattelse, at selv om WWAG henviser til væddemålsterminaler, regulerer denne lov imidlertid ikke de konkrete karakteristika for væddemålsterminaler, således at den ikke udgør en »teknisk specifikation«.
- 18 Under henvisning til Domstolens praksis vedrørende kategorien »andre krav« har den nævnte ret anført, at selv om WWAG ikke indeholder noget forbud, forholder det sig ikke desto mindre således, at det med denne lovgivning, ud over afgiftspålæggelse, tilsigtes at reducere denne væddemålsform,

således at det, henset til formålet om forbrugerbeskyttelse, ikke kan udelukkes, at lovgivningen vedrører produktets livscyklus efter markedsføringen heraf, hvilket direkte kan påvirke afsætningen af væddemålsterminalerne. Den forelæggende ret har imidlertid anført, at antallet af disse terminaler i Wien i det væsentlige er uændret.

- 19 Hvad angår kategorien »forskrifter vedrørende tjenester« har den forelæggende ret anført, at denne udelukkende vedrører informationssamfundets tjenester. På grundlag af samme betragtninger som dem, der er blevet fremført hvad angår kategorien »andre krav«, synes det efter den nævnte rets opfattelse ikke at være udelukket, at bestemmelserne i WWAG kan udgøre »forskrifter vedrørende tjenester«, for så vidt som de kan vedrøre den levering af oplysninger om mulige væddemål og den indgåelse af væddemål, som driften af væddemålsterminaler indebærer.
- 20 Hvad angår kategorien »forbud« er den forelæggende ret af den opfattelse, at bestemmelserne i WWAG ikke henhører under nævnte kategori, for så vidt som de ikke indeholder noget forbud, men fastsætter sanktioner i tilfælde af handlinger eller undladelser, der medfører afgiftsunddragelse.
- 21 Hvad endelig angår kategorien »tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes«, har den nævnte ret anført, at WWAG ikke indeholder nogen henvisning til andre bestemmelser og navnlig ikke til Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten, Wiener Wettengesetz (lov om indgåelse og formidling af væddemål, Delstaten Wiens væddemålslov) af 13. maj 2016 (LGBL. 26/2016), som ændret ved Gesetz, mit dem das Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz) geändert wird (lov om ændring af lov om indgåelse og formidling af væddemål, Delstaten Wiens væddemålslov) af 6. august 2019 (LGBL. 43/2019, herefter »WW«), således at den ikke henhører under denne kategori.
- 22 Såfremt det lægges til grund, at bestemmelserne i WWAG skal kvalificeres som »tekniske forskrifter« som omhandlet i direktiv 2015/1535, ønsker den forelæggende ret desuden oplyst, om det, henset til Domstolens praksis, forholder sig således, at såfremt udkastet til WWAG ikke er blevet meddelt forudgående i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i direktiv 2015/1535, indebærer dette, at denne lovgivning ikke kan gøres gældende over for borgerne.
- 23 På denne baggrund har Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Skal artikel 1 i [direktiv 2015/1535] fortolkes således, at de bestemmelser i [WWAG], som fastsætter en afgift på drift af væddemålsterminaler, skal anses for »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse?
 - 2) Fører manglende meddelelse af bestemmelserne i [WWAG] som omhandlet i [direktiv 2015/1535] til, at en afgift som væddemålsterminalafgiften ikke må opkræves?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 24 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1 i direktiv 2015/1535 skal fortolkes således, at en national afgiftsbestemmelse, hvorved der er indført en afgift på drift af væddemålsterminaler, udgør en »teknisk forskrift« i denne artikels forstand.
- 25 Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål skal det bemærkes, at begrebet »teknisk forskrift« omfatter fire kategorier af foranstaltninger, nemlig for det første »teknisk specifikation« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), i direktiv 2015/1535, for det andet »andet krav« som omhandlet i

direktivets artikel 1, stk. 1, litra d), for det tredje »forskrift vedrørende tjenester« som omhandlet i direktivets artikel 1, stk. 1, litra e), og for det fjerde »medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende forbud mod fremstilling, import, markedsføring eller anvendelse af et produkt eller forbud mod levering eller anvendelse af en tjeneste eller mod, at en tjenesteyder etablerer sig«, som omhandlet i direktivets artikel 1, stk. 1, litra f) (jf. for så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT 1998, L 204, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 (EFT 1998, L 217, s. 18), dom af 12.9.2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

- 26 Det skal for det første præciseres, at en national foranstaltning for at være omfattet af den første kategori af tekniske forskrifter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), i direktiv 2015/1535, dvs. af begrebet »teknisk specifikation«, nødvendigvis skal vedrøre produktet eller dets emballering som sådan og således fastsætte de karakteristika, der kræves af et produkt (jf. i denne retning dom af 12.9.2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 27 I det foreliggende tilfælde er væddemålsterminalernes tekniske specifikationer, således som det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, ikke reguleret i WWAG, men i WW, hvilken lovgivning er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med direktiv 2015/1535.
- 28 WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), begrænser sig således til at definere, hvad der skal forstås ved »væddemålsterminal« med henblik på fastlæggelsen af den omtvistede afgifts anvendelsesområde, dvs. driften af sådanne terminaler, uden dog at fastlægge de karakteristika, som kræves af disse, og uagtet den omstændighed, at de bliver beskrevet i bestemmelsen.
- 29 På denne baggrund udgør en lovgivning som den, der følger af WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), ikke en »teknisk specifikation« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), i direktiv 2015/1535.
- 30 Hvad for det andet angår begrebet »andet krav« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i direktiv 2015/1535 skal det bemærkes, at dette begreb vedrører et krav, der ikke er en teknisk specifikation, og som pålægges et produkt af bl.a. forbruger- eller miljøbeskyttelseshensyn, og som vedrører produktets livscyklus efter markedsføring, såsom betingelser for anvendelse, genanvendelse, genbrug eller bortskaffelse, når disse betingelser kan influere betydeligt på sammensætningen af produktet, dets natur eller afsætningen af det.
- 31 I det foreliggende tilfælde er der ingen oplysninger i sagsakterne, der gør det muligt at lægge til grund, at WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), indeholder en betingelse, som kan influere betydeligt på væddemålsterminalernes sammensætning, anvendelse eller afsætning. Som allerede anført i nærværende doms præmis 28 begrænser disse bestemmelser sig til at fastlægge den omtvistede afgifts anvendelsesområde.
- 32 På denne baggrund henhører en lovgivning som den, der følger af WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), ikke under kategorien »andet krav« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i direktiv 2015/1535.
- 33 Hvad for det tredje angår kategorien »forskrift vedrørende tjenester« skal det bemærkes, at det fremgår af punkt 1, litra d), i bilag I til direktiv 2015/1535, at »elektroniske spil i en spillehal, hvor brugeren er fysisk til stede«, såsom tilrådgivningsstilling af væddemål ved hjælp af de i hovedsagen omhandlede terminaler, udgør en tjeneste, der ikke teleformidles.

- 34 Kvalifikationen »forskrift vedrørende tjenester« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra e), i direktiv 2015/1535, sammenholdt med direktivets artikel 1, stk. 1, litra b), forudsætter imidlertid bl.a., at der foreligger en tjeneste, som teleformidles.
- 35 En lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører en tjeneste, som ikke teleformidles, henhører derfor ikke under kategorien »forskrift vedrørende tjenester«.
- 36 Hvad for det fjerde angår kategorien »teknisk forskrift« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra f), i direktiv 2015/1535 skal det bemærkes, at den vedrører medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende forbud mod fremstilling, import, markedsføring eller anvendelse af et produkt eller forbud mod levering eller anvendelse af en tjeneste eller mod, at en tjenesteyder etablerer sig. Hvad særligt angår forbud mod anvendelse har Domstolen allerede fastslået, at disse forbud vedrører foranstaltninger, som har en rækkevidde, der klart går videre end en begrænsning af visse mulige former for anvendelse af det pågældende produkt, og som således ikke begrænser sig til en simpel indskrænkning af produktets anvendelsesmuligheder (jf. i denne retning dom af 21.4.2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, præmis 76).
- 37 I det foreliggende tilfælde indeholder WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), intet forbud, således at bestemmelserne ikke henhører under denne kategori af tekniske forskrifter. Den omstændighed, at det står klart, at WWAG's § 8, stk. 1, fastsætter administrative sanktioner i tilfælde af tilsidesættelse af pligten til at betale den omtvistede afgift, rejser ikke tvivl om denne konklusion. De i sidstnævnte bestemmelse fastsatte sanktioner pålægges nemlig hverken de i hovedsagen omhandlede produkter eller den tjeneste, som foranstalter væddemål, men den person, der skal betale den omtvistede afgift.
- 38 Det skal endvidere bemærkes, at Domstolen for så vidt angår tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra f), nr. iii), i direktiv 2015/1535 allerede har fastslået, at en afgiftslovgivning, der ikke er ledsaget af nogen teknisk specifikation eller noget andet krav, hvis overholdelse den tilsigter at sikre, ikke kan anses for en »teknisk[...] forskrift[...], der faktisk skal overholdes« (jf. i denne retning dom af 11.6.2015, Berlington Hungary m.fl., C-98/14, EU:C:2015:386, præmis 97).
- 39 I det foreliggende tilfælde kan det for det første ikke lægges til grund, at WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), udgør en afgiftsmæssig foranstaltning, som påvirker forbruget af produkterne eller tjenesterne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester, for så vidt som der ikke er noget i ordlyden af disse bestemmelser, der tyder på, at denne pligt til at betale afgiften har til formål at sikre overholdelsen af de tekniske forskrifter vedrørende væddemålsterminaler, som for deres del er indeholdt i en anden lovgivning, nemlig WW. For det andet er disse nationale bestemmelser ikke ledsaget af tekniske specifikationer eller andre krav eller forskrifter vedrørende tjenester.
- 40 Det følger heraf, at en lovgivning som den, der følger af WWAG's § 1, sammenholdt med denne lovs § 2, stk. 1, nr. 1), ikke henhører under kategorien »teknisk forskrift« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra f), i direktiv 2015/1535.
- 41 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål følgelig besvares med, at artikel 1 i direktiv 2015/1535 skal fortolkes således, at en national afgiftsbestemmelse, hvorved der er indført en afgift på drift af væddemålsterminaler, ikke udgør en »teknisk forskrift« i denne artikels forstand.

Det andet spørgsmål

- 42 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det ufornuddent at besvare det andet spørgsmål.

Sagsomkostninger

- 43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester skal fortolkes således, at en national afgiftsbestemmelse, hvorved der er indført en afgift på drift af væddemålsterminaler, ikke udgør en »teknisk forskrift« i denne artikels forstand.

Underskrifter